

מ"ת 15481/02/14 - תביעות צפת נגד ד ד

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 15481-02-14 תביעות צפת נ' ד
תיק חיצוני: 52468/14

בפני מבקשים נגד משיבים	כב' השופט ניר מישורי לב טוב
	תביעות צפת
	ד ד

החלטה

בפני **בקשה לעיון חוזר** לפי סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו - 1996 (**להלן: "חוק המעצרים"**), לפיה, בית המשפט מתבקש להורות על שינוי התנאים המגבילים כנגדו באופן שיותר לו לצאת לעבודה.

רקע:

1. בתאריך 09/02/2014 הוגש כנגד המבקש כתב אישום בגין עבירות איומים, תקיפת סתם - בן זוג, תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג והיזק לרכוש במזיד. בד בבד עם הגשת כתב האישום ביום 09/02/2014, הוגשה בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים.

2. מעובדות כתב האישום עולה כי המתלוננת, ג'קלין וקנין, הינה בת זוגו של המבקש מזה כשנה וחצי. במועד הרלוונטי לכתב האישום התגוררו המבקש ובת זוגו בדירה שכורה בחצור הגלילית, בבוסתן 85.

בתאריך 01/02/2014 סמוך לשעה 13:30, בעקבות ויכוח בין בני הזוג לאחר שיצאה לבילוי עם אחיה, תקף המבקש את המתלוננת שלא כדין בכך שדחף אותה בידיו לכיוון הכיור. בהמשך לאותן נסיבות נכנסה המתלוננת לחדר, המבקש הפיל אותה על המיטה תוך שהוא תופס אותה בידו בצורת חניקה ומחזיק בסכין בידו השנייה, איים עליה בפגיעה בה שלא כדין בכך שהצמיד את הסכין ללחי שלה. בהמשך לכך, לאחר שהניח את הסכין איים עליה שוב בכך שאמר לה "אני ארצח אותך כמו שרצחו את דודה של ג'קלין", וזאת בכוונה להפחידה או להקניטה. תוך כך אמר לה, עדיף שכל אחד ימשיך בדרכו והכל יהיה בסדר וכן איים עליה בפגיעה בשמה בכך שיוציא עליה שם שהיא זונה ויפרסם סרטון שהיא איתו במיטה.

כשבועיים עובר למועד המתואר לעיל, בתאריך 11/01/2014, בבית הורי המבקש בנווה הרים בחצור, תקף

המבקש את המתלוננת שלא כדין, בכך שהשכיב אותה על המיטה ותפס אותה בחוזקה בצורת חניקה עד שהתקשתה לנשום ולדבר.

בחודש יוני 2013, בבית הורי המבקש, פגע המבקש במזיד ושלא כדין במכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת בכך שבמהלך יכוח ביניהם, זרק אותו לרצפה ושבר את המסך שלו.

בחודש דצמבר 2012 או בסמוך לכך, כשהתגוררו ברובע המרכזי בחצור, תקף המבקש את המתלוננת שלא כדין בכך שתפס בידה ועיקם לה את היד, וזרק עליה מאפרה שפגעה בה. תפס בשערותיה, הפיל אותה לרצפה ובעט בה באזור פניה וגרם לה חבלה של ממש, סימן כחול באזור העין.

בתאריך 05/10/2012 במועדון הזיגי בר בקרית שמונה בשעה מדוייקת שאינה ידוע למאשימה, תקף המבקש את המתלוננת שלא כדין בכך שמשך אותה אחורה בחוזקה וכתוצאה מכך נפלה לרצפה.

3. בתאריך 11/2/14 קבע בית המשפט כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המבקש ובתאריך 04/03/2014 לאחר שמיעת טענות הצדדים ולאחר קבלת תסקיר מבחן מיום 02/03/2014 הורה כב' השופט נדל מרדכי ז"ל בבית המשפט השלום בקרית שמונה על שחרורו של המבקש למעצר בית מלא בתנאים כדלקמן:

1. " מעצר בית מלא, בכתובת: רח' ההדס 27 חצור הגלילית, אצל הוריו.

2. התחייבות עצמית בסך 10,000 ₪, להבטחת תנאי השחרור.

3. 2 ערבויות צד ג' בסך - 10,000 ₪ כל אחת, של הערבים: **מר נ ד ת.ז *** ושל ג ד ת.ז *****, להבטחת תנאי השחרור.

4. המשיב לא יצור קשר מכל סוג שהוא עם המתלוננת בתיק, בין ישיר ובין עקיף, בין בעצמו ובין באמצעות צד ג' כלשהו, עד תום ההליך המשפטי, אלא במסגרת הליך משפטי.

5. המשיב יוכל לצאת מביתו בלוויית אחד מן הערבים על פי הזמנת שירות המבחן בכתב או טלפונית ומראש ו/או לטיפולים רפואיים דחופים ו/או מוזמנים מראש".

ובהמשך קבע: " כמו כן מובהר, כי השחרור יחול אך ורק לאחר מילוי טופס האזוק האלקטרוני."

4. לאור האמור לעיל שוחרר המבקש בתנאי מעצר בית מלא למעט יציאה לשירות המבחן ו/או לטיפולים

רפואיים דחופים ו/או מוזמנים מראש.

5. על החלטה זו לא הוגש ערר על ידי מי מהצדדים.

6. ממועד זה ועד הגשת הבקשה האחרונה נשוא החלטה זו הגיש המבקש בקשות לעיונים חוזרים ליציאתו ממקום מעצר הבית המלא וזאת לצורך פגישותיו עם באת כוחו, חלון התאווורות לשעתיים ביום, השתתפות בחג הפסח, ביום העצמאות, חגיגות ל"ג בעומר ולחג השבועות. כל בקשותיו הוגשו בהסכמת הצדדים ונענו בחיוב על ידי בית המשפט.

7. לציין כי ההיתרים שקיבל המבקש מבית המשפט בבקשות הנקודתיות לוו בפיקוח צמוד של אחד המשמורנים.

8. מעיון בהחלטת בית המשפט מיום 29/04/14 בת.פ. 15501-02-14 עולה כי הראיות בתיק ישמעו כבר ביום 28/09/2014 וביום 05/10/2014, מועד בו תשמע גם פרשת ההגנה.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המבקש טענה בבקשתה ואף חזרה על טיעוניה אלו בדיון שהתקיים ביום 01/07/2014 הטיעונים הבאים:

א. המבקש שוהה בתנאים מגבילים ובפיקוח אלקטרוני תקופה המשתרעת על פני כארבעה חודשים, הקפיד ועודנו מקפיד על תנאי שחרורו קלה כחמורה.

ב. המבקש מבקש לאשר יציאותיו לעבודה בבית הקפה *** בראש פינה, מקום בו עבד בעבר בטרם מעצרו בתיק זה. הבעלים של בית הקפה האמור, מר י. כ., מוכן לקבל את המבקש לעבודה בימים א' - ו' בין השעות 07:00 - 18:00 ובמוצאי שבת בין השעות 17:00 - 01:00. **הוגש מכתבו של מר י. כ. וסומן א'.**

בהמשך לבקשה, מציינת ב"כ המבקש כי במהלך שעות העבודה יפקח על המבקש מנהל המטבח בבית הקפה האמור, מר ח. ט. נושא ת.ז.***.

ביום 01/07/2014 מר ח. ט. העיד בבית המשפט שמוכן לפקח על המבקש במהלך שעות העבודה, ובאם המבקש יפר את התנאים, הוא ידווח מיד למשטרה וככל שלא ידווח הוא מוכן לחתום על התחייבות כספית בהתאם.

כמו כן, צויין כי המבקש יגיע למקום העבודה וישוב ממנו בליווי צמוד ובפיקוח של אחד המשמורנים כמפורט בהחלטה מיום 04.03.2014.

ג. עוד טוענת ב"כ המבקש, כי בשים לב לחלוף הזמן מאז שחרור המבקש בתנאים מגבילים מאוד למעצר הבית המלא בפיקוח אנושי ואלקטרוני ועד להתחלת שמיעת הראיות בת.פ 15501-02-14, תקופה של כ - 7 חודשים, יש להיעתר לבקשה.

ד. ב"כ המבקש מדגישה כי המבקש כבר יצא ממעצר הבית ולא הפר או עבר עבירות נוספות. כמו כן הדגישה כי הינו ללא עבר פלילי, עובר לעבירה נשוא תיק זה המבקש היה אדם נורמטיבי - המבקש עבד והתפרנס, סיים שירות צבאי כלוחם ולאחר מכן תפקידי מפקדה, סיים עם תעודה מקצועית. המבקש נפגע כלכלית מהיותו בתנאים מגבילים, והוגש לתיק בית המשפט **תדפיס חשבון של המבקש** ממנו עולה מצבו הכלכלי של המבקש עובר למעצר הבית המלא ולאחר המעצר.

ה. לטענת ב"כ המבקש בתסקיר המבחן שהוגש ביום 04/03/2014 ביחס למעצר עד תום ההליכים, יש בו כדי לתמוך בבקשתם זו. ובכל מקרה כעת היא עותרת לתסקיר שירות המבחן ביחס לשינוי התנאים המגבילים באופן שהמבקש יוכל לצאת לעבוד.

ו. כמו כן, קיימת סבירות גבוהה שהמבקש ייצא חף מפשע בסוף ההליך, ובכל מקרה כל עוד יוכח אחרת, חזקת החפות עומדת לו. כעולה משיחות בין קצין המבחן למתלוננת ולתוכן הדברים שמסרה המתלוננת, אין היא מרגישה מאויימת מהמבקש והיא זו שיזמה את החזרה המשותפת למבקש, והמבקש לא הטריד אותה ו/או הפעיל עליה לחץ כלשהו.

ז. מנגד, ב"כ המשיבה מתנגדת לבקשה ומדגישה כי בתיק זה אין כל שינוי בנסיבות או חלוף זמן שיצדיק שינוי של תנאי השחרור מיום 04/03/2014. כמו כן המדובר בכתב אישום חמור, בעבירות של אלימות מתמשכות כלפי המתלוננת והתסקיר שהוגש ביחס למעצר ביום 02/03/2014 מצביע על קיומם של קשיים.

ב"כ המאשימה מבקשת שיוגש תסקיר מבחן שייבחן את יציאתו של המבקש לעבודה.

דין והכרעה

בבקשה לעיון חוזר, כגון הבקשה בה עסקינן, בית המשפט מוסמך לעיין מחדש בהחלטתו, רק בהתקיים תנאים המפורטים בסעיף 52 (א) לחוק המעצרים, שזו לשונו:

"עצור, משוחרר בערובה או תובע, רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיין חוזר, בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

האם "עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה" ?

על הסוגיות עליהן צריך בית המשפט לתת את הדעת בבקשה לעיין חוזר המסתמכת על "חלוף הזמן" עמד בית המשפט המחוזי בנצרת בב"ש 2347/06 **פרץ שלמה נגד מדינת ישראל** מפי כב' השופט אברהם אברהם :

"מה, בכל זאת, ביקש המחוקק לומר בסעיף 52(א) לחוק המעצרים, כשקבע את החלופה השלישית, זו שעניינה חלוף הזמן מאז ניתנה ההחלטה? התשובה לכך מצויה בדברים שהבאנו למעלה מפי כב' השופטת פרוקצ'יה. יעודו העיקרי של העיין החוזר הוא 'לבחון מחדש, האם בנקודת זמן מאוחרת להחלטת מעצר נגרע תנאי זה או אחר, שקיומו נדרש לצורך המשך המעצר'. על כן, אם 'עבר זמן ניכר מאז מתן ההחלטה, ניתן לחזור ולבחון סוגיות הנוגעות לעילת מעצר, ראיות לכאורה, וחלופת מעצר'."

בהחלטת בית המשפט המחוזי בנצרת במסגרת בש 002201/06 **עמיר מולנר נגד מדינת ישראל** נקבע מפי כב' השופט נסים ממן בבקשה לשינוי תנאי מעצר הבית המלא:

"לדעתי, לא עבר זמן ניכר כלל וכלל. חודשים ספורים של מעצר בית הם דבר שבשגרה, והגם שצריך לעשות הכל כדי לצמצם את התקופה אין לומר שזהו זמן ניכר. ראו למשל, ב"ש [מחוזי נצ'] 2184/06 שהואן נגד מדינת ישראל, נבו המאגר המשפטי הישראלי [27.6.06] וגם בש"פ 6772/05 פלוני נ' מדינת ישראל תק-על 2005(3), 1750, עמ' 1752 שם נקבע כי -

"... לא נשתנו אף הנסיבות מאז, ולא עבר "זמן ניכר", כלשון הוראת החוק, מעת מתן ההחלטה המקורית. בנסיבות עניין זה, מעבר ארבעה חודשים מאז מתן ההחלטה אינו מצדיק את שינויה בשל יסוד חלוף הזמן גרידא, וההנחה המובנית בחלופת מעצר בית שהוחלה בהסכמת העורר היא כי הוא ישהה במסגרת זו במהלך התנהלות משפטו, וכל עוד הוא מתמשך התמשכות סבירה, לא תקום עילה לשינוי תנאי החלופה. בנסיבות שלפנינו, זהו, אכן, מצב הדברים. משבקשתו לעיין חוזר של העורר אינה עומדת בתנאי הסף האמורים, דינה להידחות".

במקרה זה דחה בית המשפט בקשתו של המבקש להקלה בתנאי מעצר בית מלא וזאת בחלוף ארבעה חודשים ובשעה שהליכי ההוכחות צפויים היו להימשך עוד חודשים ארוכים וזאת בשונה מהמקרה שבפני בו קבוע התיק לסיום פרשת ההגנה בעוד כחודשיים ועד ליום 05.10.2014.

לצין כי ערר על החלטה זו נדחה ע"י כב' השופט רובינשטיין בבש"פ 6358/06 **עמיר מולנר נגד מדינת ישראל** ובית המשפט מצין במפורש גישתו בעניין חלוף הזמן המהווה עילה להקלה בתנאי השחרור בערובה :

אף אני, כסגן הנשיא המלומד, סבור כי לא חלף עדיין זמן ניכר - כמשמעו בחוק - מן ההחלטה המצדיק את השינוי המבוקש כנתינתו, קרי, הגבלת מעצר הבית לשעות הערב

והלילה בלבד. לא הרי שהות של מספר חודשים במעצר מאחורי סורג ובריח כהרי מעצר בביתו של אדם, גם אם אין להקל ראש בהגבלות שבמצב זה (ראו ב"ש 215/73 מדינת ישראל נ' סלימאן, פ"ד כח' (1) 246, 249, השופט ברנזון). להבחנה בין מעצר בית למעצר בפועל ראו גם בג"צ 5555/05 פדרמן נ' אלוף פיקוד המרכז, פ"ד נט (2) 865, 869-870.

לאור עיקרון המידתיות מציין בית המשפט העליון כי המועד המתאים להגשת בקשה במקרה שבפניו יהיה בחלוף 9 חודשים משחרורו של העורר ולאחר דיוני ההוכחות הקבועים במועד זה.

בהחלטתו בב"ש 3712/08 **סעד רתיב נגד מדינת ישראל** עומד בית המשפט המחוזי בחיפה, מפי כב' השופט ר. שפירא על פרק הזמן המהווה "חלוף זמן" המצדיק שינוי תנאי שחרור בערובה :

"אוסף עוד, לעניין זה, כי לטעמי, בעניינו של בגיר ובהעדר שינוי נסיבות אחר, זמן שיחשב לזמן המצדיק בחינה מחודשת של תנאי שחרור הוא פרק הזמן של חלוף תשעה (9) חודשים ממועד מתן החלטת השחרור. לעניין זה סבור אני כי יש ללמוד על הזמן לבחינת חלופת מעצר מהוראות סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996, הקובעות מנגנון של עיון חוזר בהחלטת מעצר לאחר חלוף תשעה חודשים. סבור אני כי פרק זמן זה מנחה כאמת מידה לפרק הזמן הראוי לבחינתה של חלופת מעצר, זאת בהעדר שינוי נסיבות אחר."

סיכומו של דבר, מהפסיקה המובאת לעיל עולה כי נקודת האיזון בין הפגיעה בחופש התנועה של המבקש השווה במעצר הבית, הפגיעה באיכות חייו ובחופש העיסוק והקניין שלו לבין הצורך באיון מסוכנותו של המבקש ממוקמת באזור תשעת החודשים בהם שווה המבקש בתנאי מעצר בית מלא ולא לפני כן. קל וחומר בשעה שהמבקש יוצא ממעצר הבית מדי יום במהלך השבוע וזוכה להתאווררות יומית. מכאן גם כי לא ברורה טענת ב"כ המבקש כי נפגע כלכלית כתוצאה מהתנאים המגבילים הנוכחיים בהם שווה. מצב כלכלי אינו שינוי נסיבות מהותי באשר ברור שמשוחרר למעצר בית מלא אינו עובד.

אכן, ניתן לחשוב על מקרים בהם גם בחלוף תקופה קצרה יותר יהיה משום חלוף זמן המצדיק הקלה בתנאי מעצר הבית אך לצורך כך על בית המשפט להתרשם כי פרק הזמן הקצר יש בו כדי להחליש באופן משמעותי את עוצמתה של עילת המסוכנות.

למעלה מכך, גם מתסקיר המבחן שניתן ביחס למעצר הומלץ על איזוק אלקטרוני למבקש בעקבות המרחק הגאוגרפי הקצר מבית המתלוננת בקרית שמונה ומקום עבודתה בחצור למקום מעצרו של המתלונן.

החלופה המוצעת למקום עבודה בראש פינה נמצא לכל היותר דקות ספורות של נסיעה ממקום עבודתה של המתלוננת בחצור, וכך על כך יש לתת את הדעת.

במקרה שבפני מיוחסות למבקש ביצוען של עבירות אלימות מתמשכות שאף בנס לא גרמה לתוצאה קשה יותר

לאור האמור לעיל אין בחלוף ארבעה וחצי חודשים מאז מעצר הבית המלא של המשיב ובשעה שהתיק בעוד כחודשיים ימים עומד לפני סיום פרשת ההגנה ולא ניתן לומר כי "עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה" באופן המצדיק שינוי תנאי המעצר.

טענות המבקש בגין חולשת הראיות :

בהתאם להלכה הפסוקה, רק במקרים חריגים, ניתן להעלות טענות כנגד קיומן של ראיות לכאורה במסגרת עיון חוזר. בבשפ 8265/09 מ"י נ' יהונתן אלמליח, (פורסם בנבו), נדון עניינו של נאשם שטען לראיות לכאורה במסגרת בקשת עיון חוזר לאחר שהוחלף ייצוגו הקודם. כבוד השופט דנציגר קבע בעניין זה, כדלקמן:

ככלל, למעט במקרים חריגים בהם הנסיבות המיוחדות מחייבות זאת, סבור אני כי אין ליתן יד להתנהלות בגדרה בעל דין מנסה לחזור בו מהסכמתו על דרך של בחינת מסכת הראיות לכאורה מחדש במסגרת בקשה לעיון חוזר. היעדרות לניסיון זה מקנה לבעל דין אפשרות ל"מקצה שיפורים", באופן שהופך את הבקשה לעיון חוזר למעין "ערר" על קביעת קיומן של ראיות לכאורה. משנתן העורר את הסכמתו לקיומן של ראיות לכאורה, ומשלא הגיש ערר על קביעת בית המשפט המחוזי אודות קיומן של ראיות לכאורה, אין לאפשר לו בדיעבד ובחלוף הזמן את פתיחת הדיון מחדש כאילו לא היו דברים מעולם וכאילו הדיון עתה מתנהל במנותק מכל מה שאירע עד כה בתיק.

ההלכה הנידונה בבש"פ 8265/09 יפה גם למקרה שבפנינו.

כל טענות ב"כ המבקש נסמכות על עדות המתלוננת בעת חקירתה במשטרה, פרשנות המבקש את התנהגותה של המתלוננת ושיחתה עם קצין המבחן. אציין, כי אין טענתה של ב"כ המבקש נסמכת על עדויות עדי התביעה וההגנה במהלך הבאת הראיות בבית המשפט משלא נשמעו עדיין, כך שלבוא ולטעון היום שקיימת סבירות גבוהה שהמבקש ייצא זכאי, אינה נתמכת בשלב זה בראיות מספקות, מה גם שנקבע במסגרת החלטת בית המשפט אשר ניתנה בחודש פברואר האחרון הינה כי קיימות ראיות לכאורה לביסוס הרשעתו של המבקש ומשלא הוגש ערר בנושא אין מקום להעלות בשנית טענות ראייתיות או הצהרות בעלמא.

היעדר הפרות והיתרים שניתנו למבקש :

בתיק זה ניתנו החלטות המתירות למבקש לצאת את מעצר הבית, יציאות נקודתיות לא מעטות, ותמיד בהסכמת התביעה. עם זאת, העובדה כי הותר למבקש לצאת את מעצר הבית בפיקוח מפקחים אינם מובילה בהכרח למסקנה כי ניתן לשנות את תנאי המעצר כפי שמבקש כיום המבקש, הכל מהטעמים שפורטו לעיל.

לפנים משורת הדין ולאור היעדר הרשעות קודמות לחובתו של המבקש ובקשת ב"כ המבקש ועמדת ב"כ המאשימה לקבל תסקיר מבחן ביחס לבקשה זו, אני מורה על הגשת תסקיר אשר ייבחן יציאתו של הנאשם לעבודה וזאת עד למועד הדיון בבקשה.

נקבע להמשך הדיון בבקשה וקבלת תסקיר המעצר ליום 13/08/2014 בשעה 14:00 , מועד בו יתקיים דיון בעניינו של המשיב בפני, בבית המשפט השלום בטבריה.

ניתנה היום 19/07/2014

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים ולשירות המבחן בדחיפות.